

УРЕЖДА
РЕДАКЦИОНЕН
КОМИТЕТ

Излиза всеки сбота

год. абонамент 30 лв.
за пол. год. 15 лв.
за 3 месеца 8 лв.

Ръкописи не се връщат

Адрес: в. „Светлина“

Един брой — 50 ст.
Стар брой — 1 лв.

Светлина

Вестник за информация, култура и народно стопанство.

За обявяване се плаща

За годишни, сватбени и именовани по 25 л за некролози и благодарности по 20 л. тжрговски и частни обяви на 1 стр. 1 л кв. см. на 11 стр. по 70 ст., пристанки и на учреждения по 80 ст думи, в хрониката по 4 л. на ред. Малки обявявания до 20 думи 10 л

1 сичко в предлагана.

Г-ца Здравка Гр. Янкова

и
Г-н Георги В. Клисарски
(Тйорц)

Сгодени на 10 Септември 1921 год.

София.

Горна-Джумая.

Г-ца Найда Ц. Терзиска

и
Г-н Атанас Стефанов

Ще се венчат в неделя на 25-й IX 1921 год. с. Бистрица.

Настоящото заменя пропуснати покани.

АРОМАТИЧНИТЕ

ТЮТЮНИ И ПАПИРОСИ

„АРАВ“

ще намерите в новооткрития склад на едро в контората на **Исак Арав и Синове** в гр. Дупница под Българската Народна Банка.

За формата на учащите се.

С едно окръжно до всички директори на средните училища в България, Министра на Народната Просвета задължава учащите да си направят форма върху национални мотиви, според образци приготвени в Министерството и разпратени до всички училища.

Такива образци има вече разлепени в коридорите на училищата и всеки гражданин, който се интересува може да ги види. Те представляват приспособена кюстендилска селка носия с характерните й гайтани и шевици по нея.

Макар, че не е безинтересно от гледището на културата и естетиката, каква форма ще краси снагата на младите български граждани, но за сега върху тоя въпрос ние няма да се спираме. За нас е важен преди всичко въпроса: налажа ли беше тжкмо сега промената на формата за учащите, защото известно е, че те си имат една определена от по-рано форма: и време ли е тжкмо сега да се задължават ученици и ученички да правят нови дрехи, да изразходват по 1500—2000 лева в тежките времена, които преживяваме, — в тая скъпотия, която ежедневно расте и която ни стяга до душване.

Ползата от въвеждане еднаквост в дрехите на учащите е несъмнена и никой не ще се опита да я отрече, но задължителното й въвеждане тжкмо сега, в тия трудни времена и при това състояние на духовете, най-малко е прибрзано.

Според окръжното на г-на Министра, всички ученици и ученички най-късно до 1 ноември т. г. трябва да си направят форменно облекло. Окръжното не прави изключение даже за учащите от последния клас, на които остава да стоят в училището само още 5—6 месеца и за тоя кратък период ще трябва да се обременяват с 1500—2000 лева.

Сжщото е положението и на родителите на децата от другите класове. Кол-

цина сж такива, които могат, без големо затруднение да платят тая сума? Болшинството от тех сж хора от средня ржка, които едвам успеват да изхранят децата си и да им набавят учебници, а колкото за дрехи, — те носят каквото намярт: от баща, от некоя роднина или приятел, от по-голем брат, а за цвет тая пжстра носия и дума не може да става — тя е окрасена с всичките бои на джгата.

Всеки може да си представи какво ще бжде пжк положението на тия родители, които имат повече деца в училището.

Министер Омарчевски в едно свое интервю пред един Софийски журналист заяви, че всички ученици и ученички без изключение до 1 декември ще бждат в определената форма, — тая реформа прибил министра, ще се приложи с най-голема строгост.

Ние не знаем дали точно такава е била мислката на г-на Министра, както я предава софийския ежедневник, но ни се струва, че, ако Просветното министерство, се опита да приложи окръжното с всичката суровост, ще се намери пред една дилема: или да отложи за по-добро време тая своя реформа или да изхвърли из училищата неколко хиляди ученици и ученички.

Ако главната цел на Министерството на Просветата е била да насърчи местното производство, както се вижда от окръжното, една единствената заповед, каквато едно време бе издадена за чиновниците, би била достатъчна: *забранява се на учащите за напред да си правят нови дрехи от европейски материали.*

**ИСКАТЕ ЛИ
зdrави и красиви
САНДАЛИ
и ОБУЦА
на износни цени при
ЯКО Ю. ТАДЖЕР
под Казиното.**

СЕЛСКИ ЖИВОТ Гара Кочериново.

Напоследък заинтересовани лица усилено обсъждат въпроса за откриване на гара Кочериново. Мненията са главно две: 1. Г-рата да бжде северно от сегашната спирка Кочериново—Бураново и 2. на шосето Кочериново—Бараково. Изглежда че пжрвото мнение е по силно, защото почива и на по здрави основи а именно. 1. че гара Кочериново, установена на пжтя Кочериново—Бураново е напжлно отговоряща на нуждите на три села: Кочериново, Бураново и Крумово (текия) 2. че до там е по кжко разстояние и по-удобно и за пасажери и за разтоварване и натоварване стоки от и за упоменатите села. Следователно до Кочериново нема да има сменяване на влакове. Ако г-рата е другаде по клона, ще бжде едно големо неудобство, придружено с неприятност. 3. Г-рата, установена там, е от значение за поддржанието линията в исправност, защото наблизко минава порой, който често насипва линията с пясък. Сжщо минаващия добитжк я задржства понекога, което изисква често и навременно почистване.

Така че ж. п. власти при разрешение на този въпрос, в интерес на мнозинството от нуждаещите се от г-рата, а сжщо в интерес на службата, вземайки предвид туй мнение могат да определят местото на г-рата на въпросното село, за която цел доколкото знаем, са станали и необходимите разучвания.

Н. А. Ю.

Драгоданския мост.

Похвална е идеята на Драгоданския общ. сжветт за дето са постановили трудоваците да работят подготвителната работа на моста. Но слаби ще са резултатите, ако останат да работат само тези 13 души. Друго би било, ако работеха и трудоваците на сжседните общини, сжщо многогуждаючи се от тоя мост и ако имаха за ржководител техническо лице. За това последното има думата г-н Кюстендилския Окржж. Инженер, а за трудоваците Почитаемите общ. сжвети.

Юр.

За разпространението на различните вестници в града ние можем да си сжставим понятие от следните данни:

Работнически вестник има около 550 читатели.

Светлина — 450

Бич — 350

И всички останали вестници взета вкупом около 800 читатели.

Така, че в Бич отстжпва само на Работнически вестник и Светлина и бие по тираж всички останали ежедневни и партийни вестници.

Ученици!

2 тетрадки за един лев

ПРОДАВА САМО КНИЖАРНИЦА-
Т БРАТЯ ЛАЗАРКОВИ

14-та ПЕХОТНА МАКЕДОНСКА ДРУЖИНА

ОБЯВЛЕНИЕ № 4875

Домакинството на Македонската Дружина обявява на интересующите се, че на 23 Септември т. г. ще произведе тжрг по доброволно сжгласие на (300) триста кгр. блажно овчо доброкачествено масло, (5000) пет хиляди кгр. фасул сух, сено 25,000 кгр. Желаящите да натдават в определената дата да се яват в Дупнишкото Финансово управление.

От Домакинството на Дружината.

Страшните дни.

(4)

Новопристигнали в селото донесоха вест, че много хора от останалите надире се разболели и умирали на пжтя окръжени от близките им. мжчейки се да им дадат помощ. Това силно всички, защото участват им бе еднаква. Мнозина мжлком се утешаваха, че това е от глад, а други по предвидливи предполагаха че не е чудно да бжде и некажжв мор настжжил вследствие глада, било от горещините или пжк от умрелия добитжк по пжтя кой-то толкова често срещаха и от миризмата му се отвращаваха. Все по-голема загриженост за утрешния ден почва да залага в душите на всички.

Наташа, кжрмейки Ося, чу близък женски сжжк. Стана и отиде в сжседния двор, очите и се изжжлиха с сжзли, когато виде техната сжселянка Баба Нася, склопила очи, а над нея стои единичката й джщера Анисия и плаче. Последната разправи на Наташа, че едвам майка й е могла да доде до тжк и то на коня, защото се е почувствувала зле още при излизането от последното село. Додеха и други мжже и жени и почнаха да утешават Анисия. За погребение на тая нещастна бабичка никой не мислеше, не защото немаше копачи за да изкопаят гроб, но всеки се чувствуваше слаб да направи това и като казаха на Анисия по неколко утешителни думи си отиваха. Само Наташа остана по длжго при нея, защото Анисия и бе другарка.

Други новопристигнали почнаха да разправ-

ят, че по пжтя още мнозина сж се тежко разболели, повржжали и немogli да станат от местото, а не е чудно и да сж умрели до сега. Страх по лицата на всички почна да се чете. От уста на уста почнаха да се носят всевъзможни слухове кой от кой по страшни. И всеки си задаваше въпроса, какво ще правим ако това продължи така.

Наташа посегна обувките на Сашко, които се бежа поразжсали, прегледа онова което носеше и понеже бе много изнемошела реши да остави нещо от това за да и бжде по леко; накара Сашко да спи, като го уверяваше, че още малко като по-ходят ще стигнат при татко му и самата легна да поспи за да може вечерта да бжде по бодр. Сжжцето почна да залезва. Едни които бежа по кжсно дошли решиха да пренощуват в селото, а другите се приготвиха и тржгнаха.

Още по тежки дни настжпиха за тия нещастни преселеници.

Наташа се движеше с своите роднини на които добитжкжт бе сравнително по добжр, па и те се грижеха за него като нещадеха труда си да му изкопават корени. Макар и доста отпочинали бежа принудени да вжрват сжжвсем бавно защото пжтя бе осеян с коли, багажи и трудове на умрели добитжци изоставени от стопаните им. Мражжт кой-то туку що бе налегнал замаята пречеше и често биваха принуждавани, да спират за да си разчистват пжтя от запрела кола, или умрел добитжк.

Това доста ги измжчваше като знаеха, че трябва да се вжрви, и то колкото се може по-скоро. Често срещаха из пжтя техни селяни да се разпра-

вят с своя добитжк, които отказваше да вжрви или пжк виждаха заклан такжв, от който бе откжсано само некое парче, а другото оставено джрпаха изгладнели кучета от близките села. Но когато те тржгнаха след третата почивка ужас почна да скочава техните сжрдца. На страна от пжтя те видеха вече мжртваец, около който плачеха неговите близки. Това бе дете Душата на Наташа при вида на това умрело дете почна да се вжлнува. Тя хвана инстинктивно ржката на Сашко страхувайки се да го не изгуби и тя. Писциите на нещастната майка силно пробождаха нейното сжрдце и като стрели се забиваха в джлбочините му.

След като казаха по некоя успокоителна дума на майката, продължиха пжтя. Но подобни случаи тжй зачестиха. Умиращи от глад се тжркаляха из пжтя издавайки жални писци. Други влачейки се милостиво простираха ржце и отчаяно молеха за помощ, но никой не им помагаше, всеки ужасен от това, което вижда наоколо си, оставаше безучастен в техните викове и в всеки се явяваше желание да запази себе си и по скор да напусне това лбно место. гдето смржта бе широко размахала своите криле. Отчаяни писци на умираючи хора или добитжк раздираха ношната тишина и се губеха из пустото поле.

Наташа макар да не бе образована, и идваше на ум че тая тжй бжрза смжрт не може се обясни освен от глад или от ония болести за която и е разправял покойния й мжж, които сж вжрлували на често из пространна Русия, а още повече сега при тия лишения на които сж подложени